

PRIMEJDIA SIMONIEI

pastor Daniel Chereji

„N-ai îndepărtat voi pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron și pe Leviți, și nu v-ați făcut voi preoți, ca și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și șapte berbeci, ca să fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu.”

(2 Cronici 13:9)

In toate timpurile au existat oameni care au încercat să profite de pe urma lucrurilor sfinte. Aceștia în loc să vadă în relația cu Dumnezeu șansa apropierii de El, au văzut mai degrabă posibilitatea obținerii unui câștig material substanțial.

În acest fel, peste tot s-au găsit oameni dispuși să cumpere sau să vândă lucrurile sfinte, fără să realizeze că asupra acestora nu deține nimeni monopolul în afara lui Dumnezeu.

Pe vremea lui Ieroboam, lucrurile degeneraseră atât de mult încât s-a ignorat cu bună știință modalitatea prin care Dumnezeu poruncise să fie aleși preoții, aceasta fiind transformată într-o afacere murdară în care oricine dorea să ajungă

preot o putea face cu prețul unui vițel și șapte berbeci.

Privind la evenimentele recente în care sunt implicați unii ierarhi din cadrul bisericii majoritare, realizăm că ceea ce s-a schimbat între timp este doar prețul cu care se poate cumpăra preoția.

Nu este de mirare că în acest fel există tot mai puțini oameni chemați de Dumnezeu și tot mai mulți chemați de mirajul banului, că nu mai sunt oameni dispuși să se sacrifice, dar sunt destui gata să se distreze și să se destrăbăleze.

Ne mirăm că Dum-

nezeu nu vorbește, când de fapt nu sunt oameni prin care să vorbească deoarece aceștia și-au cumpărat locul în loc să fie aleși de Domnul.

Lăcomia și simonia au invadat o parte a bisericii de astăzi, subjugând-o în așa fel încât nimeni nu mai are curajul să o înfrunte sau să o reformeze.

Nici noi n-ar trebui să privim cu detașare subiectul, deoarece această ispită ne paște mai mult decât ne putem imagina.

Atunci când dorim ca în lucrarea lui Dumnezeu să fim acolo unde nu ne este locul și totuși încercăm prin diferite mijloace să ajungem acolo, înseamnă că ne facem vinovați de același păcat.

Atunci când ajungem într-o poziție din biserică profitând de relația cu alte persoane, fie datorită prieteniei, legăturilor de rudenie, datorită unor favoruri sau altor metode omenești, înseamnă că și noi ne-am cumpărat locul acela, în loc să-L lăsăm pe Domnul să ne așeze acolo unde dorește El.

Tocmai de aceea, se cuvine să ne întrebăm fiecare dintre noi dacă locul în care ne aflăm în cadrul trupului lui Cristos, este pentru că așa am dorit noi, așa au vrut alții sau dincolo de oameni așa a fost voința lui Dumnezeu?

Pentru ca harul să rămână har, pentru ca Domnul să ne poată vorbi, pentru ca lucrarea Lui să propășească iar mădularele din trupul Său să își poată îndeplini cât mai armonios funcția specifică, avem datoria să îl lăsăm pe El să ne pună acolo unde crede de cuviință iar noi să acceptăm cu smerenie, demnitate și responsabilitate locul și darul încredințat fără să încercăm în vreun fel să cumpărăm ceea ce în ochii Săi nu va fi niciodată de vânzare.

„Secretele biruinței”

Unele din poruncile lui Dumnezeu cer să dăm la o parte eul nostru. Dar în cele din urmă vom descoperi că tot ceea ce ne cere Dumnezeu este pentru binele nostru. Un tată iubitor nu cere copiilor săi nimic ce ar putea să fie o povară prea mare pentru ei sau ceva care să le facă rău, ci doar lucruri care să-i ajute. Așa trebuie să privim poruncile lui Dumnezeu. Să ai credință înseamnă să crezi într-un Dumnezeu care este desăvârșit în dragoste. Când avem o asemenea credință, ne vom bucura în poruncile Lui, oricare ar fi prețul pe care trebuie să-l plătim...

Când Dumnezeu ne trece prin suferință, nu trebuie să ne comparăm cu alții. Am fi asemenea copiilor care se întreabă de ce trebuie să meargă la școală, când copiii săraci pot sta la joacă toată ziua în noroi. Toate lucrările lui Dumnezeu în viața noastră vin din dragoste desăvârșită. El vrea să fim plini de bucurie – nu de bucuria pe care o dă lumea, dar cu acea bucurie veșnică care inundă inimile care trăiesc în sfințenie.

Zac Poonen

ANUNȚURI

Luni	- ora 18	Ședință de comitet
Miercuri	- ora 18	Repetiție de cor
Joi	- ora 18	Biserică
Vineri	- ora 17	Clubul Awana
Sâmbătă	- ora 18	Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9 ³⁰	Catichază
	- ora 10 și 17	Biserică

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

ÎNCREDERE

Zîna Mețac

Tot ce simțim și gândim legat de viața noastră, de trăirile pe care le avem zi de zi: cereri, mărturisirea păcatelor, adorare, mulțumire, exprimă încrederea noastră în Dumnezeu, fiind convingși cu adevărat de înțelepciunea lui Dumnezeu, de dragostea Lui, bunătatea și, mai ales, puterea Lui... atribute care alcătuiesc caracterul Lui perfect.

Este firesc ca Dumnezeu să-și găsească plăcerea într-o astfel de încredere deplină și să pună accent deosebit asupra relației pe care o are cu noi. (Iacov 4:2 – “Nu aveți pentru că nu cereți.”)

Când ne rugăm cu smerenie și pocăință atunci Domnul ascultă și iartă; “căci este bun și îndurarea Lui ține în veac”.

Dacă am fi cu adevărat convingși că rugăciunea aduce schimbări remarcabile atunci ne-am ruga mai mult decât facem... Deci rugăciunea este o relație personală cu Dumnezeu și asta înseamnă că orice lucru din viața noastră care nu este după voia Lui va sta în calea rugăciunii. (Psalmul 66:18 – “Dacă aș fi cugetat lucruri nele-

giuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.”)

Ascultarea noastră de Dumnezeu nu este niciodată perfectă și, de aceea, depindem în permanență de bunătatea Lui, de a ne ierta păcatele.

Însuși Domnul Isus este modelul nostru de rugăciune. (Luca 22:42 – “Tată, dacă voești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.”)

Îi suntem mulțumitori pentru toate circumstanțele din viața noastră, pentru orice eveniment pe care El l-a îngăduit să-l trăim.

*“Când zorii cheamă din somnul greu
Te-ncrede iarăși în Dumnezeu
Înalță ruga și gândul sus
Nu-ncepe ziua fără Isus.*

*Pe drum cu soare, prin ploi sau vânt
Pe buze poartă un zâmbet sfânt
In orice muncă tu cere întăi
Deplină pace și-n ea rămâi.”*

(Nicolae Moldoveanu)

INIMA

Psalmul 108:1:

*„Gata îmi este inima să cânte,
Dumnezeule! Voi cânta, voi suna
din instrumentele mele; aceasta
este slava mea!”*

V-ați auzit vreodată inima cântînd? E bine să știm că inima e gata să cânte... chiar știe notele muzicale și poate crea armonii. Lut aburind... ce știe să cânte... Noi, probabil, ne știm tic-tacul inimii... dar

Dumnezeu aude melodia ce o emite... și-i simte vibrațiile și unduirile sonore.

Uneori, se oprește din cântat și strigă... strigătul inimii... Ooo, Creatorul aude și știe să răspundă la strigătul inimii...

Și știe inima s-adune-n ea multe, multe: dragoste, răbdare, înțelepciune, dăruire, smerenie și speranță... Ce cântec armonios poate cânta ea când e umplută de atâtea roade prețioase... și cu câte plăcere îi ascultă Domnul cântecul...

Doamne, dar oare ce sunete poate emite inima care e plină de ură, de invidie, de amărăciune... plină de păcate și împietrită? Vibrațiile line devin spasme zguduitoare și armonia se transformă în distonanță și discordie. Oare cum poate asculta Dumnezeu ordinii un asemenea zgomot? Unde e melodia?

Oo, inimă! Cât de mult te dorim noi caldă și simțitoare... inimă de carne... lut moale ce poate fi modelat de Mâna dumnezeiască...

„Aceasta este slava mea!”... felul în care inima știe să cânte și să-L înalțe pe Creatorul.

Am vrea, Doamne, să ne transformi inimile, să le curățești... ca să-Ți cântăm din inimi curate...

V-ați ascultat inima cum cântă?

Camelia Sabău

ÎNCOTRO?

Lupu Amalia

In zilele noastre după terminarea liceului, majoritatea pot aplica pentru o facultate și chiar să termine studii postliceale. Pentru adolescenții din vremurile Noului Testament totul era diferit. Toți puteau urma școala până la vârsta de 13 ani, iar după aceea un grup mai mic format dintre cei mai buni era selectat de către rabin și deveneau ucenicii lui. Ei îl urmau pretutindeni, modelându-și viața după cea a rabinului.

Ceilalți își alegeau meserii ca: tâmplar, pescar sau păstor. Ioan, Simon, Andrei nu erau ucenici ai vreunui rabin, iar ceea ce făceau ei era să continue munca familiei în docuri, ca și pescari. Ce este interesant, este că Domnul Isus nu a ales pe cei dintre mai scripitori elevi ca să le fie mentor, ci i-a luat ca ucenici pe cei „respinși”, hotărând să-i facă „pescari de oameni”.

Ne punem mereu problema că nu suntem destul de pregătiți să urmăm voia Domnului și să-L slujim. Privim mereu la ce reprezentăm noi și ne întrebăm cum ar putea Dumnezeu să se folosească de noi

în vreun fel. Pasăm altuia responsabilitatea slujirii, unuia căruia ni se pare că ar fi mai demn și mai învățat decât noi. Domnul Isus ar fi putut cu ușurință să-Și aleagă discipoli dintre cei mai învățați oameni ale acelor vremuri, dar nu a făcut-o. În schimb, a ales oameni simpli, ce nu ieșeau în evidență. Mai puneți o dată întrebarea: poate Dumnezeu să se folosească de mine într-un mod minunat, prin care să-I aduc slavă și să-i întăresc pe cei din jur?

La cealaltă extremă se află cei care se cred mult prea pregătiți pentru a se vedea slujindu-L pe Dumnezeu cu lucruri mărunte. Mulți se văd misionari pe alte continente, dar nu se văd nicidecum misionari pe scara blocului sau în familie unde este nevoie. Nu uita că și lucrurile mărunte și aparent ne semnificative pot avea rezultate incredibile.

„Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni”

(Matei 4:19).

Tu încotro mergi?